

[Ebba Strange]

ret – jeg gjorde det også i mit indlæg her lige over middag – at man skærer ned på alle de offentlige udgifter, som almindelige mennesker har brug for i deres hverdag, men friholder forsvaret for nedskæringer, og det har selvfølgelig været en af baggrundene for, at vi på vores nys overståede landsmøde vedtog en udtalelse, som bygger på, for det første at vi protesterer mod en forsvarsordning, uanset om budgettet forhøjes med 5, 3, 1 eller 0 pct. Det vil sige, at hvis det holder sig på 0 pct., kan hr. Arentoft også sove roligt om natten af hensyn til landets sikkerhed. Det, vi ønsker, er en alternativ sikkerhedspolitik, og det er dér, hr. Arentoft og jeg vurderer helt forskelligt, hvad det egentlig er, der skal være med til at beskytte Danmark. Vi mener, at det virkelige svar på truslerne i verden i meget højere grad er et spørgsmål om at gribe ind over for uligheden, ressourceudplyndringen og de sociale spændinger, der findes i verden. På den baggrund siger vi: vores mål er et totalt afrustet Danmark. Det har det været, lige så længe SF har eksisteret. Men som et skridt på vejen hertil vil vi opfordre til forhandlinger om reelle nedskæringer på forsvarsområdet, og det er det, der har gjort hr. Arentoft forskrækket. Jeg er naturligvis også spændt på statsministerens svar, om han er villig til at forhandle om reelle nedskæringer på forsvarsområdet, for så er vi altså til at snakke med.

Op så synes jeg lige, jeg skal knytte et par bemærkninger til hr. Niels Helveg Petersens opremsning af alt det, som SF syntes var det værste af alt. Sådan som jeg har lært dansk, må noget være ondt, værre, værst; det kan ikke være værst alt sammen, men det er selvfølgelig værst meget af det, det skal jeg medgive hr. Niels Helveg Petersen. Indkomspolitikken er nu nok det allerværste, fordi den i den grad griber ind over for de demokratiske rettigheder i fagbevægelsen. Om de to andre ting, som hr. Niels Helveg Petersen nævnte, vil jeg sige, at skatter og afgifter er ikke det værste for socialistisk folkeparti. Vi har også i denne runde i vores drøftelser med regeringen sagt, at vi er villige til at forhøje benzinafgifterne, hvis pengene bliver brugt til at styrke de kollektive trafikmuligheder, og hvis det transportfradrag, man får på sin selvangivelse, bliver forhøjet.

Vi har aldrig afvist at se på afgifter, bare der er en social balance i dem. Og hr. Niels

Helveg Petersen bør kende vores skattepolitik så godt, at han ved, at det i og for sig ikke er skatter som sådan, vi har noget imod. Det, vi har noget imod, er fordelingen af skatterne, og derfor var vi så forfærdelig bedrøvede, da vi ikke fik denne rentefradrags-historie gennemført. Men det ved hr. Niels Helveg Petersen jo alt om.

Med hensyn til de offentlige udgifter nævnte jeg allerede i mit første indlæg tre helt konkrete områder, hvor vi gerne ville være med til at skære ned, og så vil jeg godt sige, at for os er det i og for sig ikke så meget et spørgsmål om, hvorvidt en udgift er offentlig eller privat. Det, vi mener de offentlige udgifter skal bruges til, er at sikre grupper i dette samfund, der ikke er i stand til at sikre sig ved hjælp af deres egen private indkomst. Derfor mener vi, at nogle udgifter er gode som offentlige udgifter, men der er da rigtignok andre offentlige udgifter, vi gerne ville skære ned på. Dem har jeg nævnt. Vi ville også meget gerne spare betydelige beløb på arbejdsløshedsunderstøttelsen og for så vidt også gerne på bistandshjælpen, hvis det var, fordi folk var i arbejde eller havde det bedre, så de ikke behøvede arbejdsløshedsunderstøttelse og bistandshjælp.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Til fru Ebba Strange kan jeg sige, at hovedlinjerne i den økonomiske politik i den kommende finanslov er jo lagt i det forlig, der er indgået, og det føler vi os naturligvis bundet af. Mere kan man egentlig ikke sige på nuværende tidspunkt. Det er et forlig for 1981 og finansloven for 1981, og mere kan man ikke sige på nuværende tidspunkt. Partierne har ikke ønsket at binde sig for en længere periode. Sådan ligger det.

Til hr. Arentoft kan jeg sige, at når jeg ikke sagde noget om forsvaret før, hænger det simpelt hen sammen med, at det ikke er til debat ved denne lejlighed. Det er ikke forbudt nogen at rejse spørgsmålet, men jeg har egentlig ikke andet svar, end at det ikke er til forhandling i øjeblikket. Det er til forhandling mellem de partier, som må formodes at ville gå ind i en ny forsvarspolitisk aftale, men andet kan man ikke sige på nuværende tidspunkt. Det vender vi tilbage til. Det er også meget bevidst, at de fire partier holdt